

Stranka v postopku v glavni stvari

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaciji

Izrek

1. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da se svoboda ustanavljanja uporablja za prenos statutarnega sedeža družbe, ki je bila ustanovljena na podlagi prava ene države članice, na ozemlje druge države članice z namenom preoblikovanja te družbe v skladu s pogoji, ki jih določa zakonodaja druge države članice, v družbo po pravu te druge države članice, pri katerem ne pride do prenosa dejanskega sedeža.
2. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki prenos statutarnega sedeža družbe, ki je bila ustanovljena na podlagi prava ene države članice, na ozemlje druge države članice z namenom preoblikovanja te družbe v družbo po pravu te druge države članice v skladu s pogoji, ki jih določa zakonodaja te druge države članice, pogojuje z likvidacijo prve družbe.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Amtsgericht Kehl – Nemčija) – kazenski postopek proti I**

(Zadeva C-195/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prevoz — Vozniško dovoljenje — Direktiva 2006/126/ES — Člen 2(1) — Vzajemno priznavanje voznških dovoljenj — Pojem „voznško dovoljenje“ — Potrdilo o opravljenem voznškem izpitu (CEPC), na podlagi katerega lahko njegov imetnik na ozemlju države članice, ki ga je izdala, vozi do izdaje dokončnega dovoljenja — Primer, v katerem imetnik CEPC vozi vozilo na ozemlju druge države članice — Obveznost priznavanja CEPC — Sankcije, naložene imetniku CEPC zaradi vožnje vozila zunaj ozemlja države članice, ki je izdala navedeno CEPC — Sorazmernost)

(2017/C 437/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Kehl

Stranka v postopku v glavni stvari

I

Ob udeležbi: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izrek

1. Člen 2(1) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih ter člene 18, 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo predpisom države članice, v skladu s katerimi tej državi članici ni treba priznati potrdila, izdanega v drugi državi članici, s katerim se potrjuje obstoj pravice njegovega imetnika do vožnje, če to potrdilo ne izpolnjuje zahtev glede vzorca voznškega dovoljenja iz te direktive, tudi če imetnik navedenega potrdila izpolnjuje pogoje, ki so s to direktivo določeni za izdajo voznškega dovoljenja.

2. Člen 2(1) Direktive 2006/126 ter člene 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica naloži sankcijo osebi, ki kljub temu, da je izpolnila pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja, določene s to direktivo, na njenem ozemlju vozi motorno vozilo brez vozniškega dovoljenja, ki bi ustrezalo zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz navedene direktive, in ki lahko med čakanjem na to, da druga država članica izda tako vozniško dovoljenje, obstoj svoje pravice do vožnje, pridobljene v navedeni drugi državi članici, dokaže samo z začasnim potrdilom, ki ga je ta izdala, če ta sankcija ni nesorazmerna glede na težo zadevnih dejanj. Predložitveno sodišče mora tako v okviru presoje teže kršitve, ki jo je storila zadevna oseba, in strogosti sankcije, ki ji jo je treba naložiti, kot morebitno olajševalno okoliščino upoštevati, da je zadevna oseba v drugi državi članici pridobila pravico do vožnje, ki je izkazana z obstojem potrdila, ki ga je izdala navedena druga država članica in ki ga bo pred iztekom njegove veljavnosti na zahtevo zadevne osebe načeloma nadomestilo vozniško dovoljenje, ki ustreza zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz Direktive 2006/126. Navedeno sodišče mora v okviru svoje analize tudi preučiti, kakšno nevarnost je zadevna oseba dejansko pomenila za prometno varnost na ozemlju države članice.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri**

(Zadeva C-201/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 604/2013 — Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države — Člen 27 — Pravno sredstvo — Obseg sodnega nadzora — Člen 29 — Rok za izvedbo predaje — Neizvedba predaje v predpisanem roku — Obveznosti odgovorne države članice — Prenos odgovornosti — Zahteva po odločitvi odgovorne države članice)

(2017/C 437/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri

Ob udeležbi: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izrek

1. Člen 29(2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da če se predaja ne izvrši v šestmesečnem roku, opredeljenem v členu 29(1) in (2) te uredbe, se odgovornost v celoti prenese na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi morala odgovorna država članica odkloniti sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe.